

Gledališka kritika

Robin je res hud. Ampak komu služi?

Slobodan Obradović: Robin Hood (Robin Hud),
po motivih romanov Henryja Gilberta, Alexandra Dumasa
in Johna Finnмора, predstava za otroke, prva slovenska
uprizoritev, **SLG** Celje, premiera 17. septembra,
ogled reprize 22. septembra

Petra Vidali

Robin Hood je dobra izbira za naš čas. Robin Hood je dobra izbira za vsak čas, v katerem peščica ljudi nečloveško bogati, reveže pa deložirajo, da postajajo gozdovi njihova edini dom. Seveda je tako že dolgo, ampak tako radikalno ni bilo že dolgo. Ob nepreglednem številu resnobnih in komedijskih, igranih in animiranih filmov v zadnjih desetletjih nismo nikoli tako izrazito pomislili, da je to zgodba za ta trenutek.

Srbski dramatik, dramaturg in scenarist **Slobodan Obradović** je zgodbo po eni strani poenostavil in po drugi naredil kompleksnejšo. Tako kot večina filmskih in za otroke prirejenih knjižnih verzij jo je zaključil v trenutku srečne poroke med Robinom in Marian. Takrat torej, ko se zdi, da bodo vsi, dobri reveži in dobri bogataši, živeli v relativnem blagostanju in ravnovesju do konca svojih dni. V predstavi ni Marianinega in Robinovega umiranja in njegovega nostalgичnega iskanja izgubljenega začetka v Sherwoodskem gozdu. Vseeno pa ima ta štorija vkomponirano varovalko pred popreproščenjem. Temeljna fabula dobi okvir s pripovedovalcem, ki je hkrati animator publike in komentator dogajanja, nekaj med cirkuškim direktorjem in dvornim norčkom pravzaprav. Primerno ironizirano diktirano mahanjem z zastavicami se zdi vsekakor eden boljših načinov integracije publike. Zastavice se prilagajajo marsikateremu kontekstu - od navijanja za junake do pozdravljanja priljubljenih vladarjev - zato ne gre zgolj za nemotivirano pritegovanje pozornosti.

Ob tem okvirnem komentarju pa je ironična distanca tudi stalna spremljevalka karakterizacij in dialogov. Največ je besedilo in uprizoritev

namenita liku kraljice, ki dobro združuje vzvišen angleški humor in jezikovno pačenje. Za to, da Robin Hood odlično funkcionira v slovenščini in da je, ker je tak hud junaški komad, postal Robin Hud, ima seveda zasluge **Milan Dekleva**.

Uprizoritev v režiji **Sama M. Strelca** dobro realizira poudarke in podmene besedila. Odrski promet je razgiban in brez izrazitih zastojev. Pomisleke sem imela ob scenografiji: barvne kocke, iz katerih se zgradi, kar pač predstava potrebuje, so že precej razbarvane, dejansko in metaforično. Približne scenske rešitve še toliko slabše izpadejo v kontrastu z dobro igro luči. Druga pripomba je namenjena glasbi: zelo fino preigrava in parodira znane motive, potem pa je skoraj zmanjka. Radi bi je slišali več.

O tradiciji uprizarjanja predstav za otroke v celjskem gledališču priča tudi dejstvo, da je precejšen del igralskega ansambla tako rekoč specializiran za vloge v teh predstavah. Ker pa je to torej pomemben segment ponudbe te gledališke hiše, so produkcije relativno velike in z igralci ne skopirajo. Tokrat jih je na odru - srečnih - trinajst in večina jih delo zelo dobro ali dobro opravi.

Tudi mlada publika (bila sem na reprizi za precej velike osnovnošolce) je to, kar ji je nalagal konferansje, prav dobro postorila. Ni se dolgočasila, težko pa bi rekli, da je sledila ironičnim finesam in bravurozam, ki zavzemajo do zgodbe distanco.

Na koncu te običajne kritiške distribucije pohval in pripomb za uprizoritev pa še opazka, ki sega čez videne uprizoritvene rešitve. V celjskem Robinu Hudu ne gre za vsesplošno zabavljanje vseh čez vse, ampak za natančno usmerjene puščice, ki preraščajo v osebnostno in družbeno

kritiko. Na nekaj mestih je ta podkrepjena z ozaveščenimi maksimami, ki kličejo k bolj humanemu odnosu do ljudi in do narave, vseeno pa nikjer ne zdrsne v moraliziranje. Dobro je videti, da vsaj v predstavah za otroke še verjamemo, da je človek, ki na veliko seje upanje in obljublja boljši svet, junak in ne prevarant.

Lepo in prav umerjeno torej. A čemu oziroma komu pravzaprav služijo ta junaštva in ta dramaturška dobra mera? Robin res jemlje bogatim, da bi dal tistim, ki denar potrebujejo (povedno je, da nekaj drobiža pristane tudi med publiko), ampak kaj naredi na koncu z nabranim bogastvom? Nameni ga za to, da od ugrabiteljev odkupi pravičnega kralja. Vladarska oziroma državna blagajna je zaradi skorumpiranih vladarjev namreč prazna. In potem, kot vemo, ta rešeni kralj povzdigne Robina v nekakšnega plemiča. Če dobro pogledamo, Robin sredstva, ki naj bi služila blaginji revežev, nameni za reševanje vladajočega razreda, za nagrado pa je simbolno povzdignjen v ta razred. Robin je skratka slamnati revolucionar, njegova akcija nikakor ne služi spremembi družbenega sistema, ampak dobrodelno površinskemu blaženju ran.

Od interpretacije, ki poudarja, da so se razlike med bogataši in reveži samo še povečale, bi pričakovali, da zavzame stališče tudi do tega temeljnega problema junaka iz Sherwooda.

Predelava klasične zgodbe zavzame distanco do marsičesa, ne pa do temeljnega problema junaka

iz Sherwoodskega gozda

Ustvarjalci uprizoritve

Prevajalec **Milan Dekleva**

Režiser in scenograf **Samo M. Strelec**

Kostumografinja **Jelena Proković**

Avtorja glasbe **Nana Forte,**

Jure Ivanušič

Oblikovalec svetlobe **David Orešič**

Lektorica **Živa Čebulj**

Asistentka kostumografinje

Saša Dragaš

Igrajo

Robin Hood **Urban Kuntarič**

Lady Marian **Eva Stražar**

Alan-a-Dale **Damjan M. Trbovc**

Šerif iz Nottinghama **Andrej**

Murenc

Princ John **David Čeh**

Dojilja **Barbara Medvešček**

Kraljica **Jagoda**

Mali John **Tarek Rashid**

Menih Tuck **Renato Jenček**

Kralj Richard **Rastko Krošl**

Sir Fitzooth **Mario Šelih**

Will 1 **Manca Ogorevc**

Will 2 **Tanja Potočnik**

Povzdignjenje Robina
Foto: Uroš HOČEVAR/Kolektiff